

Megjelen: hetenként egyszer, Csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a négyhasábos petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Kiadóhivatal Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.	Hirdetések minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.	

Az országgyűlést összehívó királyi leirat.

„Mi Első Ferencz József, Isten kegyelméből ausztriai császár, Csehország királya stb. és Magyarország Apostoli királya.

Kedvelt hiveink!

Uralkodói kötelmeinkhez tartozván az ország törvényeinek hű és pontos végrehajtása felett örködni:

Miután az 1848. évi IV-ik t. cz. 1. §-a az országgyűlést évenként Pestre egybehívni rendeli;

S miután számos, függőben levő kérdés mielőbbi megoldását a nemzet erkölcsi és anyagi érdekei sürögösen követelik;

Minisztertanácsunk előterjesztése folytán elhatároztuk, hogy az ország főrendeit és képviselőit a folyó évi Szent-Mihály hó 1-én megnyitandó országgyűlésre szab. kir. Pestvárosába egybehívjuk.

Minek folytán nektek ezennel komolyan meghagyjuk, hogy haladéktalanul megtegyétek mindazon intézkedéseket, melyek a törvény értelmében szükségesek arra nézve, hogy az 1847—48-ik évi pozsonyi országgyűlésen alkotott V-ik és az 1848-ik évi kolozsvári országgyűlésen hozott II-ik t. cz., végre az 1868. évi 43. t. cz. 4. §-a által rendelt módon és számban megválasztandó képviselők a fennkített országgyűlésen megjelenhessenek, s a törvényhozás működése a mondott napon és helyen akadálytalanul megindíthatassék.

Kikhez egyébiránt császári és királyi kegyelmünkkel kegyesen hajlandók maradván.

Kelt Budán, 1872-ik évi pünkösöd hó 11-én.

Ferencz József, s. k.,
Gróf Lónyai Menyhért, s. k.

Ki ad többet érte.

Most igazán nem hallhatunk egyébről beszélni, mint hogy ki — melyik kerületben lépett föl, s aztán mit mindent nem ígért azoknak a szegény választóknak.

Olvassuk a képviselőjelöltek programjait, melyek most az ország minden részét előzönlük, telve ígéretekkel és nagy lelkesedéssel, hirdelve egy szebb és boldogabb kort, a mely most már a küszöbön áll, a könnyen hívő már előre látja képzeletében, amaz arany hegyeket, melyek a nép legutolsó tagjának is könnyű örömmel telt napokat biztosítanak: midőn nem lesz adó, nem lesz monopólium, hanem gazdag és hatalmas lesz a szabad magyar haza.

E jól betanult s rajongó erényesek mint a „Haladás“ t. Collegánk írja: nem egyebek jól betanult, s rajongó költői lelkesedéssel elszavalt dictiók, nagyrészt nem egyebek, mint fényes czégek, melyek a könnyelműeket elcsábítják, mint színpadi jelmezek, melyekben a nagy férfiak szerepét akarják eljátszani. Most, hogy céljait elérje, mindenki ügybuzgalmat, tevékenységet, minden jót, minden magasztosat ígér. Most egy hazafi szól belőle, ki Muciusként tűzbe kész tartani karját, hogy megmentse nemzetét; s midőn az óra ütött, s annyi szép ígérlet után a reményteljes közbizalom az illető előtt megnyitja a képviselőház teremt, szomorúan kell tapasztalunk, hogy sokan megfélekezve ígéreteikről, feledkezve a bevallott elvekről, nemcsak teendőikben hanyagok, de egyetlen kötelezettségüknek, hogy az üléseket pontosan látogassák, sem felelnek meg. S midőn e tény, e szomorú valóság felnyitja a választók szemét, ők látják ugyan, hogy csalódtak, hogy méltatlanra pazarolták bizalmukat, hogy úgy jártak, mint ki parthie-t keresve, midőn haza viszi cifra menyasszonyát, csak fize-

tetlen adósságot kap nászajándéku, de már késő, nem bírván visszahívási joggal, türniök kell, míg a mandatum lejár.

Tízévi tapasztalat, tízévi csalódás igazolja ezt: hogy így van: de e tapasztalat, és csalódás megtanított arra is: mit higgyünk most azon szép ígéretekben, melyeket előpénzül, ez *ad hoc* nagy hazafiak ideodobnak; és azért ne vegyék az illetők rossz néven, ha a választók bizalma, mely annyiszor csalódott, igyekszik felkeresni a valódi érdemeket.

Mi, ismerve az emberi gyarlóságokat, sohasem követeltük és nem követeljük s jövőre sem hogy mindazok, kik leszorítva másokat a küzdterről, hiúságtól csábítva vesztegetések s agitációk által bejutnak a törvényalkotás termébe, beszédekkel rabolják a nemzet drága idejét; elnézőbbek vagyunk a gyöngeségek iránt, mintsem őket kitenni akarnók a nevetés gunyjának; annál kevésbé igényeljük tehát, hogy azon ígéretek, melynek valószínűsége csak álmaikban láthatják, bevaltsák, de úgy hiszünk, a közöhangnak adunk jogosult, hű kifejezést azon kíváncsunkkal: hogy a házszabályok kötelezők a képviselőket az ülések pontosabb látogatására. Ezt követeljük, ezt követelni jogunk van.

Hány jeles, képezett tehetség, ki valódi hivatva van, hogy tanácsával befolyjon a közügyekre, kimarad egyesek hiú viselkedése által? s eljönnek törvényt alkotni olyanok, kik fogalommal nem bírnak teendőikről, mi kárpótlást nyújtanak ezek az elmaradt szellemi erőket, ha azon egyedüli teendőjüket sem teljesítik?

Sokszor fontos, a nemzet életébe mélyen bevágó kérdések forognak szőnyegen, figyelemmel kíséri mindenki, mint fog e kérdés eldönteni, s midőn jó a szavazás nagy napja, rendesen egy harmada, vagy egy negyede van távol a képviselőknél; és ilyenkor nem szól-e fel a lelkiismeret, mely vádol: hogy megcsaltuk a választók bizalmát, megcsaltuk a nemzetet?!

Ne élünk tehát vissza e bizalommal, ne fokozzuk fel a vágyakat, melyet kielégíteni sem akarunk, sem tehetségünk; igyekezzünk megőrizni a férfiúi, a képviselői méltóságot, s *ígérjünk kevesebbet, s tegyünk többet.* *

Junius 4-én Torontálmege újra választ alispánt.

Nem tudjuk még, hogy a pártviszály féktelen indulatai fogják-e újra megyei bizottságunk többségét vezérelni, a kétszer megszegett pactum fog-e újra megpecsételtetni vagy nagyhangú kortesvezérek üres phrasissai terrorizálnak-e gyáva lelkeket, hogy akaratlanul is az utolsó csapást megadva, — örvénybe sülyeszszék e sokat hányatott megyénket. — Avagy a higgadt számítás s gondolkodás, a polgár és haza jóléte szolgáló-e vezérszavak? a választás eredménye fogja megmutatni.

S e feltevés tökéletesen okadatolt. Bizonyítja ezt azon aggodalom, melylyel a megye közönsége a küszöbön álló választás elé néz, bizonyítja ezt azon nem megyei lapok, melyek ügyeink fontosságát belátva, velünk tüzetesebben foglalkoznak. A „Neue Temesvárer Zeitung“ is egy hosszab cikkben ad atyai higgadt oktatásokat, egy titkos jelöltet ajánl, nevét azonban jónak látta egyelőre elhallgatni.

Mi sem akarunk nevet említeni s a megyei közönség higgadt belátására bízunk: közbizalmával oly egyént megisztelni, ki állásánál s jelleménél fogva a szenvedély-párt fölött áll, ki elmélkedni is tud azon felelőség felett, melyet a köz-

bizalom vállaira rak, ki elég tudomány-nyal s ügyismerettel bír, ki megyénk zülalt viszonyait tökéletesen ismerve, személyes érdekét a honpolgár kötelességének alá tudja rendelni, ki e mellett megyénk fia s az édes anyai föld jobban van szívéhez növe mint egy octroyalt idegenéhez, kit e megyéhez csakis személyes érdeke kötvén, tán egyedül hivatalt keres s éppen e miatt, ha népszerűségét megtartani akarja, a jó szándék mellett is a közigazgatás, a polgári jólét, az alkotmány biztonsága, bizonyos közegek befolyása következtében, megszámlálhatlan sérelmeket szenvedhetne, hogy így a szenvedély tovább is uralkodjék; minek az lesz következménye, hogy az anarchia a szabadság álarcazt és nevét felveszi, hogy azt meggyalázza.

Sokkal fontosabb e választás, Polgártársak! mintsem gondolnók; mert egyedül ettől függ megyénket a ziláltság állapotából kiemelni, vagy pedig azt 6 évre tönkre tenni, a közoktatás iránt továbbra is közönyvel lenni, az alkotmányt szent-ségtelen kezekkel bemocskolni; s könnyen úgy járhatunk mint forradalmában a dőre francia, „ki egy nő iránt egyszerre örült szenvedélyre lobbant, s kit egy szeszélyes órában elhagyott, miután már mindent feláldozott neki.“

Válasszunk tehát párttekinet nélkül, de oly egyént, ki e fontos hivatásának meg is tud és akar is felelni.

Nagyon ide vágók Jaboulaye szavai: „Nekünk oly emberekre van szükségünk, kik helyükön maradnak midőn a hullám visszavonul, és félelem és remény nélkül, de biztos számításal várják be a dagály visszatérését. Ez nem csupán azért szükséges, mert csak ily módon lehet utját állni, csak ily módon lehet ellenszegülni az elhagyatásnak, az általános közönynek, oly napokon, midőn a szabadságot meggyalázzák, rágalmazzák, megátkozzák. Nem mindenki lehet Washington, de minden ember mintaképül választhatja azon férfit, a ki azt mondta, hogy a szabadság a legdrágább kincs a világon, és a ki a veszély előtt egy lépéssel se hátrál, hanem a szerencsére bizza a sikert és teljesíti kötelességét.“

Kiss Károly tr.

Felhívás Beeskerek város közönségéhez.

Korunk az előhaladás, a művelődés korszaka. A mi nagyot egy művész lángelke ma előteremt, holnap már kicsinynek tűnik elő egy másik alkotás előtt. Folytonos harc a régi elavult véletek ellen; folytonos küzdelem az emberi elme korlátoltságából kifolyó akadályokkal, jellemzik korunkat.

Napjainkban, ki a tömeg között meg akar állni, folytonos tanulásra, küzdelemre van utalva; ki csak kevéssé is hanyag, vagy közönyös, a folytonosan előre törekvők által leseperetetik a felszínről.

Hasonlóan áll ez a nemzetek életében is.

A mai viszonyok közt egyedül rajtunk áll, hogy a jövő rólunk ne mint kiveszett népfajról, de mint életerős nemzetről emlékezzék.

De csakis, ha minden egyes meghozza áldozatát azon oltárra, melyen a honszeretet lángja lobog, s melynek lépcsőin csak a haza boldogságáért rebeg imát a honfi ajka, nincs mit félnünk, s talán Bástá, Caraffa, Haynau vérfürdőiből is csak azért menekültünk meg, mert ránk a népek életében még nagy szerep vár.

Mi nem vádolhatjuk magunkat közönynyel, mert hisz alig van nemzet, mely rövid idő alatt oly roppant előhaladást tett volna, mint mi; de ha a művelt népek intézményein végig tekintünk, látni fog-

juk, hogy még nagyon, de nagyon hátra vagyunk.

Belátták ezt hazánk fiai közül sokan s ennek köszönhetjük, hogy alig mulik el nap, melyen valami új, a cél elérését elősegítő ne történnek.

Én csak egy mozzanatra akarom figyelmeztetni Beeskerek város szép példákkal oly sokszor előjárt közönségét.

A legutóbbi években egy nagy fontosságú intézmény nyert tért hazánk több városaiban.

Ez intézmény célja: a haza leendő támaszainak, a gyermek- ifjuságnak oly nevelést adni, hogy — a férfi korba lépve, választott életpályája szerint — ne csak a tudomány, művészet, kereskedelem s ipar terén használjon hazájának, hanem szükség esetében azt fegyverrel védeni is tudja, annélkül, hogy katonává soroztatott s tulajdonképen ilyenné kiképezett volna.

A jelen hadviselés követelményei érezhetően tárnak fel annak szükségességét, hogy a katona ne csak vezényszóra mozgogó legyen, hanem ismerje a harc minden titkát, hogy gondolkodva és helyesen cselekedjek önálló megbízatásaiban.

Különösen a jelenlegi katonai rendszernél, midőn a hadköteles csak igen rövid időt tölt tényleges szolgálatban, alig lehet eléggé ajánlani, hogy a katonai nevelést már a gyermekeken megkezdjük.

S e feladat kivitelem szerintem nagyon könnyű.

A gyermek-tapasztalás szerint, minden iránt érdeklődik, a mi új, s reá ingerlőleg hat. Igaz, hogy hamar meg is un mindent, de nem a katonádsági játékokat, melyek iránt nagyon fogékony, s melyeket megenni soha sem képes. Egy nádpáripa, ugyanily kard egész napi játékának tárgya és sir, ha a kószáló fiut feltő mamájának örködő figyelme kedves játékától megfosztja.

A gyermeki kedély ezen hajlama biztosítja a katonai képzés sikerét — itt tehát csakis a szülők akaratától függ minden; de e részben is nyugodtak lehetünk, mert hisz melyik szülő ne érezze a kötelezettséget, mit a becsület minden honpolgárra rá ró, s ki ne iparkodnék gyermekéből egy, minden tekintetben derek férfit nevelni?

Több helyen — pl. Pécsen is egy ember ragadta meg a kezdeményezést, ki aztán az ügyből üzletet csinálva, bizonyos havi díj mellett fogadta el a gyermekeket oktatásra.

Ez nálunk — azt hiszem — lehetetlen.

De még akkor is, ha lehetséges volna, nem tartanám czélszerűnek azért, mert ezáltal a szegényebb néposztály, mely filléreit csak életszükségei fedezésére fordíthatja, mellőztetnék.

Teljes siker szerintem csak úgy lehetséges, ha különösen a tanítással, foglalkozó urak magukévá teszik az ügyet s a szülőkre hatni igyekeznek, hogy gyermekeik katonai kiképezetéséhez beleegyezésüket adják.

Ha ez megtörténik, mi fölött kétkedni sem lehet — könnyen találhatni oly — katonailag képzett egyént, ki az oktatást, mely hetenként csak is 3—4szer történnek, díj nélkül elfogadja.

Ezután tanácskozmányt lehetne tartani a kötelező szabályok kidolgozása végett; e tanácskozmányra a szülők, a helybeli gymnasium s felsőbb elemi iskolák tanárai lennének meghívandók.

Minden gyermek egyenruhával láttatik el; kezdetben egyenlő sapkák behozatala is elégséges volna; később — karácsonyi és husvétüli ünnepélyek alkalmával, midőn a gyermekek ugy is új ruhát kapnak, az egyenruha behozatala könnyű lesz.

A tanítás olyan időben történnek, midőn a gyermek más foglalkozástól ment,

s iskolai teendői teljesítésében nem akadályoztatik.

Ezek röviden összefoglalva nézeteim e tárgyról, nem mondtam semmi olyast, mi kivihető nem volna, vagy minnek kivitele káros befolyással bírna.

Hogy ez eszme nálunk is valószínűt nyerjen, nem szükséges egyéb, mint akarat s meg vagyok győződve, hogy Becskerek lelkes közönsége helyesli nézetemet egy „ifjúsági véderő” szükségességét illetően, s helyeslését ennek legközelebbi felállításával fogja kifejezni.

Közelebbi felvilágosításokkal e sorok írója (ha a t. szerkesztő úr megengedi) kívánatra a legnagyobb örömmel fog szolgálni.

Czirinka.

Torontálmege t. cz. közönségéhez.

Hogy az 1873-ik évi bécsi világkiállítás alkalmával a magyar korona érdekei minél inkább előmozdításának: az országos magyar világkiállítási bizottság felszólítása folytán, Nagy-Becskerekben vidéki bizottság alakult, melynek elnöke Menczer Lipót, alelnöke Wiltshgo Rudolf s titkára Kiss Károly tr.

Erre nézve felszólítatik Torontálmege t. cz. közönsége, miszerint hazafiai buzgalommal oda működni törekedjék, hogy Délmagyarország, különösen pedig Torontálmege terményei lehetőleg képviselve legyenek.

Felkérletnek egyszersmind azon t. cz. Uraságok, kik valamely tárgyat kiállítani óhajtnak, ebbeli szándékukat, a nagy-becskereki világkiállítási bizottság elnökénél f. évi Julius 1-éig bejelenteni sziveskedjenek; hol egyszersmind a bővebb utasítások betekinthetők levén, minden kiállítandó tárgyhöz a beiktatási nyomtatott iv szolgálatik.

A világkiállítási tervezet valamint csoportozati felosztás egyidejűleg a „Torontál” című lapban közzétetetik.

Azon t. cz. urak, kik a nagy-becskereki világkiállítási bizottság tagjai lenni kívánnak: sziveskedjenek ebbeli szándékukat a bizottság elnökével vagy titkárával tudatni.

Kelt Nagy-Becskerekben, 1872-ik évi Május hó 27-én.

Menczer Lipót,
elnök.

Kiss Károly tr.,
bizotts. titkár.

Tisztelt szerkesztő úr!

Az alkotmányos élet magával hozza, hogy minden párt győzni szeretne, mely czél elérésére egész erejüket megfeszítik. Az ellen tehát kifogása senkinek sem lehet, ha a pártok küzdenek, de ha a küzdelem nevében oly fegyverekhez nyulnak, melyekkel más viszonyok közt verednének, ezt rosszalni lehet. Rosszalunk kell azért a zombolyai választókerület baloldali főcsoportjának azon tétét, hogy ők nem csak szóval, de tettel is, legutóbb az új temesvári német lapban a Deákpárt érdeműs jelöltjének br. Liphay Béla úrnak programbeszédében közölt politikai elveit elferdítik, s azt hirdetik, hogy ő a botbüntetésért, a szerződés-

ses községek jelenlegi állapotának fenntartásáért rajong. E ráfogásokat legérzékenyebben cáfolja meg követelőltünk politikai programja, melyet tudomás vétel és becses lapjában közlés végett / alatt van szerencsém beküldeni.

Honfui udvozzlettel

Zombolyán, 1872. Május 18-án.

Kész szolgája
XX.

A zombolyai választókerület választóinak.

Tisztelt választók!

Az alkotmányos kormányzat uralma alatt szabadságunk biztosításának és hazánk szellemi és anyagi fejlődésének feltételezője az országgyűlés. Az országgyűlés törvényhozói intézkedéseire pedig a képviselők legtöbb befolyást gyakorolnak; mielőtt önként következik, hogy azok, kik a képviselői jelöltek sorába lépnek, politikai hitvallásuknak kifejezést már azért is adniok kell, hogy a választóknak alkalom nyíljon megítélhetni azt, hogy a jelöltek által kifejezett nézetek közül, melyik az, mely saját meggyőződésüknek legjobban megfelel.

Ezen felfogásból indulva, én is mint olyan, ki a kijelölés megítélésében részesültem, kötelességemnek tartom becses színi előtti politikai hitvallásomat letenni.

En a Deákpárt hive vagyok s mint ilyen, legelől szólalok a pártról és annak törekvéseiről, s csak ezután azon állásról, melyet elfoglalnék az esetben, ha nagybecsű bizodalomra méltatva, képviselőjüknök csekély személyemet választanak meg.

A Deákpárt törekvése nem a rohamos, hanem az észlelyes haladás, és pedig a politikai és egyéni szabadság terén épen úgy, mint hazánk szellemi és anyagi fejlődése érdekében. A Deákpárt nem hagyta magát ábrándozás által elragadtatni, hanem az adott viszonyok számbevételével oda törekedett, mindent elérni, mi állami önállóságunk biztosítására és legszentebb érdekeink megóvására szükséges. És ha ezek megállapításán bizonyos korlátoktól nem lépett, úgy ezt nem hazafiatlanságból vagy szükkeblüsségből, hanem a történelmünk multjából s egyéb tapasztalatokból merített észlelyességéből tette.

Visszapillantást vetve közel multunkra, mert meg kelle győződnöm annak veszélyességéről, ha a fennálló viszonyok tekintetbe nem vétetnek; s ennek támogatására a 48-iki ép oly fényes mint vezéres történelmünk csakis egy lapjára kell hivatkoznunk, és fényesen igazolva lesz eljárása. Bennünket az 1848-iki ügy, mint 1867-iki események legszebb reményekre jogosítottak. Mind két évben régen várt alkalom nyílt állami függetlenségünk érvényesítésére, alkotmányos szabadságunk kivívására. De mily különbség az eredményben. Az elsőben hős küzdelmek után szabadságunk megint beköbözvetett, míg a másodikban háborítlan nyugalomban élvezük vívmányaink malasztjait. — Hazánk szellemileg és anyagilag fejlődik és legszebb jövőre van biztos kilátás. S mi ennek oka? Az, hogy 48-ban a fennálló viszonyok számba nem vétettek, míg 67-ben higgadtabb megmondolást követünk.

De megis vannak, kik a 67-iki eseményeket kárhozzatják. Az 1848—49. évben több vagyon s pénzérték veszett el, mint 1867. óta közhasznú beruházásokra fektetett és mégis a pazarok mi vagyunk s e szemrehányással csak bennünket illetnek. Mi távolról

sem akarjuk ama emlékezetes korszakot hasonló szemrehányással illetni, mert a körülmények akkori fejlődésénél fogva a nemzet másként nem cselekedhetett; de kérdjük, szükséges volt-e a körülmények akkénti fejlődését előidézni?

Nem akarom önöket emlékeztetni arra, hogy az utolsó évszázadok alatt szabadságunk, állami függetlenségünk, társadalmi fejlődésünk sohasem volt olyannyira biztosítva, mint épen most, s pedig nem azért, mert okait is kellene megemlítenem, bünös cselekményeket felderítenem, melyek részben más érdemek által elensúlyoztatnak, részben az idők multával elmosódtak.

De annyit mégis szabad legyen felemlítenem, hogy azon párt, mely nagy vezére neve után magát Deákpártnak nevezi, a multból merített tapasztalásnak több hasznát vette, mint azon pártok, melyek folytonos recriminációkkal felzaklatják a kedélyeket, anélkül, hogy jobb állapotra biztos kilátást nyújthassanak.

Mert a tapasztalás tanúsítja, hogy az annyira kárhozzatott kiegyezés daczára, állami létünk nemcsak nem kockázatot, hanem szilárdított és fejlesztett és fejlesztetni fog ezentúl is, míg alkotmányunkhoz hű ragaszkodásban és hazánk szellemi és anyagi fejlődésére irányzott tevékenységben el nem landunk.

Ha igaz, mit tagadni nem lehet, hogy azon alkotmányok, melyek a szabadság biztosítására szolgálhatnak, csakis polgári erényekből merítik életképességüket, úgy nem tagadom azt sem, hogy közjogi viszonyaink tekintetéből alkotmányunk felett kétszeres eberséggel kellend örködnünk; mert ha hazafiságunkban ellandunk, nemcsak szabadságunkat, hanem állami függetlenségünket is kockáztatjuk.

Ha az ellenzék így fogná fel állását, s ha törekvései oda lennének irányozva, hogy a netalán tespedést megakadályozzassa, örszettel kísérne minden mulasztást s azt kerülhetlenül sújtana, meglehet, hogy ekkor is egyes kérdésekben velünk ellentétes állást foglalna el; de mint az alkotmányos kormányzat kiegyesítő részét, magam is udvozzlém.

De fájdalom, nem ezen állást foglalja el. Megtámadja magát a kiegyezés alapot, annak felforgatására törekszik, és e törekvései érvényre juttatására megmondolatlannul szövetkezik oly elemekkel, melyek segítségével nemcsak hosszú évek után elért czélokat, hanem hazánk legszentebb érdekeit is kockáztatják.

Hogy ily irányok támogatására ellencink a gyanusítás, sőt nem ritka esetben a rágalmak fegyverével élnek, nem akarjuk feszegetni, mert mi az ily eszközöket a pártzenvedély kifakadásának és a sértett hűség boszújának tekintjük, miért is bennünket ezek hazánk javára szolgáló törekvéseinkben meggátolni nem fognak. Mi tettekkel kívánjuk bebizonyítani, hogy a Deákpárt a szabadelvű irányzatot követi, és hogy a haladás bárhonnan jövő akadályával mindenkor szembe szállani kész. Pártunk törekvése néha megakasztott s különösen a legközelebb berekesztett országgyűlési tárgyalások néha-néha magasabbra csapó hullámai államhájonk haladását megakadályoztaták; de eltekintve ettől, igazságtalanok volnánk, ha el nem ismernők, hogy ugyanez országgyűlésnek számos, a haza közjait előmozdító törvények hoztak. Nincs szándékom azokat egyenként felsorolni, s még kevésbé feleltük feladásra bocsátok; hisz a követjelölt bíráskodás a jövő felé és nem a multra van irányozva, s amaz különben is igen tág mezéjét nyújtja a tárgyalandóknak.

Meg fogom kísértetni azokat csupán rövid vonásokban megismertetni, különösen kiemelvén azon álláspontot, melyet megválasztásom esetén elfoglalni szándékozom.

Mellőzve tehát a hosszab, a program keretébe különben sem beillő fejtegetést, mindenekelőtt a legsürgetőbbeket fogom érinteni, és ezek közt legelől azt, mely nélkül a törvényhozás bármily bölcs intézkedései és az alkotmányunk által biztosított bármily szép jogaink a nagy tömegekre jótékony hatást gyakorolni nem fognak. A népnevelést értem, melyre nézve a kezdet már megtétt; ennek további fejlesztésére a legnagyobb gondom lesz fordítva.

(Folytatása következik.)

Mi történik a kerületekben.

— Kormos Béla t. barátunk e napokban adta ki programját a billeti kerületben. — Mi csak gratulálhatunk annak a kerületnek, a mely Kormost nevezheti jelöltjének, mert minden tekintetben meg fog tudni felelni hivatásának.

— A nagy-szent-miklósi kerületből egy baloldali programot kaptunk elolvasás végett. Megvaljuk nem tudjuk, hogy kinek a tollából folyt, de őszintén meg kellik mondanunk, hogy csak úgy hemzseg a ferdtételektől. — Mi tisztelünk minden meggyőződést mindaddig, a meddig az igazsággal jár karöltve, de a ferdtételeket nem helyeselhetjük, sőt azt nyíltan kárhozzatunk kell.

— Kikindán és Karlován e napokban mint értesülünk oly iszonyú nagy jég volt, hogy az egész határt egészen tönkre verte. S mi több, igen kevés volt biztosítva.

— Udvarhelyen megjelentó hetilap, Junius 1-től kezdve hetenkint kétszer fog megjelenni. Bár csak mi is elérhetnők ezt mielőbb; biztosíthatjuk olvasóinkat, hogy mi rajtnk nem fog mulni.

— Szegeden a 2-ik választó-kerület ifj. gróf Ráday Gedeont kérte föl képviselő jelöltül. Gratulálunk t. polgártársaink választásához ennél költömb jölettel bajosan kaphattak volna.

— A „Szegedi Híradó” t. kollegánk a várbán kitűzött perek tárgyalási határidejét közli.

— Mint értesülünk Váczon kiűzött a marhavész. A kellő intézkedések megtétték megállítására.

(Túlzott buzgalom.) F.-Mindszentén f. hó 16-án a többi között egy paraszt jelent meg az őrszeirő bizottság előtt, ki, miután neve a választók lajstromába beiktatott volna, torva szakadtából a hazát és Aldor pártját éllette. A jelen volt sádsi szolgabíró boszankodván a rend ilyetén megzavarása miatt, meghagyá Kloty pandur kapitánknak, hogy az embert vigye ársztomba hazafias lelkesedésének leltetésé végett. A paraszt azonban büzt érezvén a dolognak megugrott, a pandurok utána. A hajtóvadást egy ideig tartott, míg Kloty belefáradva a futásba azzal vetett véget a dolognak, hogy puskájával czélba vette a szökevényt és a szerencsétlennek keresztül lötte a lábát. A megsebesült ápolás végett azonnal Pécsre szállított. A túlbuzgó pandur, ki egy versio szerint a szolgabíró parancsából követte el tettét, nem igen kedves jutalmat várhat érte.

— Temesvár környékén a lovaknál előfordult rüh már szűnő felben van.

— Temes vármegye közgyűlése a jövő hó 3-án fog megtartatni.

TÁRCZA.

Az olvasásról az olvasóknak.

(Folytatás.)

Csak ha olvasunk járunk együtt a kor szellemével; csak úgy haladunk s nem maradunk el a lelki divattól és csak akkor nem lehetünk arra kárhozzatva önmagunk által, hogy minden lépten nyomon slendriánnak czimezzessenek. A ki nem olvas, nem tanul folytonosan, annak lelke, gondolkodása, elve — nem a mult XIX. századi: hanem a sötét előítéletekkel telt középkori. Pedig illik-e, hogy öltöztünk, mulatságunk, butorunk, szokásunk és élelméztünk, szóval egész külső szükségletünk korunkhoz legyen idomítva, belsők pedig a XIII. század viszásságait rejtegesse?

Pedig a ki nem olvas, hogyan tudhassa, milyen és mit kíván a kor a melyben él? hogyan tudhassa, minő emberek között lakik? honnan tudhassa, mily nemes lelkek éltek és élnek földünkön? honnan, hogy hol állunk mi magyarok az európai nemzetek sorában? honnan, hogy mit kell tennünk emelkedésünkre? De meg hogy gyakorolhatjuk helyesen — a haza javára — politikai jogainkat is? hogy tudhassunk ellentálatni és érvekkel dönteni meg a csábító cortes mézes ígéreiteit, ha tulajdon viszonyainkat sem — vagy csak igen ferdén — ismerjük? És mi van hazai irodalmunk emelésére is döntőbb befolyással, mint épen az olvasás?

II.

Midőn valamely könyvet olvasás végett kezünkbe veszünk, különös figyelemmel ismerkedjünk meg annak mindjárt belső szerkezetével vagyis tartalmával; olvasás közben pedig folyton ügyeljünk az irányra, a mondat szerkezetére, tehát a nyelvre és előadásra; kísérljük kiváltképp a szerző által tárgyalt főszemzét az egész művön át minden elágazásaiban, hogy tiszta képet alkothassunk magunknak aziránt,

vajjon mennyire vala szerencsés szerző vezéreszméjének kifejtése és keresztül vitelében.

Az olvasással szorosan egybe kell kapcsolni az elmékedést. Gondolkodva kell tehát olvasnunk, és pedig olyképp, hogy minden feltevés, kérdés és állításnak alapokát — feltételeit kutassuk; mert csak akkor, ha fel is találjuk leend az olvasott anyag teljes hatalmunkban úgy, hogy azzal aztán bármikor rendelkezhetünk. A gondolkodás nélkül való olvasás, mivel az elme mélyébe nem hathat — maradóvá nem is válhat: időfecsérlés az, melynek semmi realis értéke nem lehet. Azért is lebegjen mindig szemünk előtt a mondas: a melyek nincsenek mélyen a földben, azokat könnyen hordja el a szél. Ezek a nem elmékedve olvasók azon egyének, kik bő olvasottságuk mellett is igen gyengye itélő tehetséggel bírnak, mely körülmény igen egyszerűen onnét magyarázható meg: hogy emlékező tehetségük erejét túlfeszítve megterhelik, s így itélő tehetségüket — az előbbi előnyére — gyakorolni és élesíteni vétkesen elmulasztják. Valamint nem mondhatjuk a nagy-evőkről, hogy azért, mert sokat esznek egészségesek; úgy a bőolvasottságú egyénekről sem állíthatjuk azt, hogy azért mert sokat olvastak — tudósok.

Bizonyos, hogy az imént említett módon, eleintén csak keveset olvashatunk; de minél többet gyakoroljuk magunkat, így az olvasással elválaszthatatlanul egybekapcsolott gondolkodásban s minél inkább gyarapodunk ily úton az ismeretekben; annál nagyobb könnyűséget nyerünk abban, mely utóbb oly nagy leend, hogy a legmélyebb értelmű munkákat is minden nehézség nélkül bízhetetlen gyorsasággal olvashatjuk.

De legyen bár sok vagy kevés gyakorlottságunk ebben, törekedjünk oda, miszerint ne az olvasott könyvek száma, hanem a nyert hasznos ismeretek mennyisége szerint becsljük meg tudományunk fokát.

Olvasmányainkat szabjuk mindig erőnköz, hogy igaz tápanyagot szolgáltathassunk lelkünknek, elménknek és szívünknek; hisz az étkek

is csak úgy válnak vérünkbe, ha azokat éhségünk és gyomrunkhoz mérve élvezzük.

Ha olvasás közben nehéz értelmű helyekre akadunk — olvassuk el azokat ismét és még egyszer és pedig együtt minden vele össze-függő mondataival — de ha ekkor sem értünk az meg — ne késsünk tovább náluk — haladjunk odább, mert a homályos helyek leggyakrabban a könyv más helyei által világosítottak meg.

Minden rendes és komoly gondolkodású olvasó kell, hogy tartson magának — mindazon könyvekről, melyeket már olvasott — czimjegyzéket. Jegyezze ebbe fel: mit, mily rendben és melyik évben olvasott. Ily jegyzék vezetése és tartása mindig igen hasznos, mivel később az olvasott könyvek címét mindenkor feltalálhatjuk, s ha ezek valamelyikére szükségünk volna nem merülhetne fel nehézség annak megszerzése körül. Ezenfelül szükségesnek mutatkozik vezetni egy oly jegyzéket is, melybe a megolvasott könyvek címét iktatjuk, olyanokat ugyanis, melyeket, mint jeleseket, kitűzött szándokunk adandó alkalommal olvasni.

Ha maradóvá hasznossal és eredménynyel akarunk olvasni; ha nem akarjuk könnyelműen a feledékenység tengerének tömegét gondosan szaporítani; ha nem akarjuk hogy olvasmányunk elveszzen: úgy legyen elvünk az, hogy kijegyzetés nélkül egy könyvet se olvassunk. Mert nem elég a legjelesb műveket csak bizonyos rendben s figyelemmel olvasnunk el: hanem mulhatatlanul szükséges, hogy azokból az örökigazságu nagy elveket, az elmésőbb gondolatokat és nevezetesebb adatokat, ki is jegyezzük. Hiába, be kell vallanunk, miszerint emlékező tehetségünk — magába minden kívülről befogadottat maradóvá meg nem tarthat, — hasonlíthatjuk azt a megrepedt edényhez, melybe egyfelül sok mindenféle folyadékot önthetünk, de másfelől hasadékaik lassanként minden kiszívórog. Emlékező tehetségünk erejébe vetni bizodalomunk horgonyát sohasé kísérljük tehát meg az olvasásnál, mert ekkor sohasem számíthatunk biztosan azon eredményre,

melyet elérni kell épen hogy czélunk legyen az ismeretek gyűjtése elvek és adatok alapján. Ezek azon méznedvek, melyeket kiszívunk s összehordanunk kell a könyvekből s melyeknek az enyészettől való megóvását csupán a kijegyzetes gyakorlatja által lehet sikeresen biztosítani.

Miképen kelljen legkevesebb idővesztegetéssel kijegyezgetni? e kérdésre akarok már ezek után egész röviden felelni.

Minden könyv olvasásánál tartunk kezünkönél készen írott és egy darab papirt. Az ironnal minden nevezetesebb — általunk kijegyzésre méltónak itelt — helyhez csináljunk egy — majdan — ehhez vezető és könnyen kitorölhető jegyzékét, a papir darabra pedig írjuk fel, hogy a kijegyzendő hely, melyik kötetnek, hányadik lapján van. Ilyképp a czélba veendő kijegyzés alkalmával minden nehézség, utánolvasás és kereséstől fel leendünk mentve.

Tartsuk meg, hogy soha olvasás közben ne jegyezessünk ki. Tartozkodjunk ettől állandón, mivel ez által nem csak figyelmünk szakítatik meg; de elmékedésünk folyamában is gátolva leendünk. E két körülmény mint gyakorlati érv birjon elegendő nyomatékkal arra nézve, hogy ily eljárástól óvjuk magunkat. Hagyjuk a kijegyezést akkorára, midőn a könyvet már kiolvastuk.

Mit jegyezünk ki a könyvekből?

Mindenki jegyezze ki az általános, nagy irányelveket, adatokat s különösen szedegesse ki azt, mi szakudományához illik. Mert a pap épen úgy mint az orvos, s ez úgy mint a tudós, jogász, mérnök, katona, kereskedő, gyáros, gazda gyarapíthatja ismeretét és tudományát az olvasás által, mindenik talál, magának valót bármely könyvből is. — Ép úgy a mint ugyanazon virányos rétén, a kutya nyulat, a barom füvet, a golya kigyót, az ölyv egeret s más madár más-más szemet talál; azonképen ugyanazon könyvből más-más ember más-más gondolatot, külön-külön helyet jegyez ki magának.

Zsiros József.

(Folytatása következik.)

— Mint t. collegánk a „T. L.” írja: Bonnaz Sándor megyés püspök úr ő nagyméltósága Május 22-én este ért vissza szélhelyére kirándulásáról, melyet püspöki hivatásának teljesítése, a két nembeli fiataliságnak a bérmlás szentségében részletét végett, a krassomegyei hányasperesség több községében tön. Összesen mintegy 5000 fiatal egyént részesített mind a két nemből a bérmlás szentségében. Ő nagyméltóságának tapasztalásai, melyeket a meglátogatott vidékről haza hozott, szomorítólag hatottak emberszerető kedélyére. Az inség nyomai nagy mérvben tűnnek szembe mindenütt. A kukoricavetés, mely azon vidéklakosságának főtaláléka szokott lenni, egészen hiányzik, sőt a szénatermés is elmarad.

— Az államvasut-lársaságnak a vöjtek-bográni vonalon megkezdett munkálatai, melyek az inséggel küzdő vidék lakosainak keresetet nyújtottak, hiteles értesítéseink szerint beszüntettek; s a mérnökök, kik ezen vonalon alkalmazva voltak, más rendeltetést nyertek. Hir szerint ez azért történt, mivel az államvasut az építendő vasuti vonal adómentességének időtartamára nézve a kormányval az ideig még meg nem egyezett. Ohajándó, hogy ez akadály minél előbb elhárítsa legyen, s a munkálatok minél előbb újra megkezdődjenek.

HIRHARANG.

* Szükségesnek véljük nyilvánkoztatni, hogy lapunk mint eddig, úgy ezentúl is független irányban fog haladni, s e szándékában sem pártok, sem egyesek által magát korlátoztatni nem fogja engedni. Ennyit tudomásul!

* Az egy és ötförintos bankjegy alakú (veres felső nyomatu) államjegyek már csak e hó végéig maradnak forgalomban, azontúl már az adóhivatalok sem fogadják el.

* Jó volna felkérni a t. közönségnek a kincstárt, hogy a kameralis erdőknek egy részét adná ki haszonbérbe oly célból, hogy ott a t. közönség számára, egy fogadó rendeztesék be; és igen kifizetné magát kivált, ha a vasuti indóház annak közelében elkészül. — Mi azt hisszük, hogy a köztisztviselők és becsülések álló kincstári igazgató úr br. Podmanitzky Armin ő méltósága is pártolva terjesztené föl a t. közönség ebbeli kérését. — Egy úttal fölémlítjük itt azt is, hogy nem volna-e esz-közölhető, hogy a kocsi számára egy út vá-gattatnék az erdőben. — Mi azt hisszük, hogy ez kivihető lenne annélkül, hogy ez által a magas kincstár károsodnék.

* Egy Kiszely Pál nevű uri ember 150 ezer forintot nyert a multkori huzásnál. S uram fia mire használja a pénzt, arra: hogy felépelt gr. Károlyi Gyula ellenében képviselő-jelöltnek. Ebből kitetszik, hogy a sors isten-asszonyának is mily szeszélyei vannak, mások tudom okosabban tudnák használni azt a pénzt.

* A casinói kertizene, kezdetét vette, s ezt bizonyosan követni fogják a tánc estélyek.

* Utban van egy állatsereglet városunkba, hol egy hónapig szándékozik tartozkodni, ha ugyan lesz publikum is hozzá. Szegényt, egy szomszéd vidéki városban egy nagy malheur érte: egyik orangutang majma megdöglött, s most busul, hogy nem kaphat helyébe egy hamar másikat. Soha sem törje ezen igen a fejét, X. fiskális, jó fizetésért elválja a majom szerepét, s biztosítjuk az állatsereglet tulajdonosát, hogy senkisé meg fogja észrevenni, hogy ez tulajdonképen X. fiskális, és nem a majom. Ha csak a felvilágosított gógről nem ismerünk majd reá.

* Ismételve figyelmeztetjük a városi kapitányságot, hogy a csatornák tisztítása érdekében intézkedjék, — mert a kigőzölés is már magában betegséget képvisel. — Úgy látszik, hogy annyira vonakodnak ettől az intézkedéstől is, mintha csak a városi kövezet kijávitásáról volna szó.

* Az ősi és tavaszi vetések állapotáról minden kerületből igen szomorú tudósításokat kapunk.

* Tisztelt barátunk Máriassy Béla egy baleset következtében egyik karját eltörte. Jelenleg Kováts Sebestyen Endre orvos tudor gyógyítása alatt áll.

* (Egy idegen bujtogató kiutasítása.) A verseczi „Istok” nevű szerb lapban a király alföldi utja alkalmából egy oly czikk jelent meg, mely a fölségsértés büntényeit tartalmazza. Minthogy nevezett lapnak szerkesztője Mlatovics Axentie belgrádi származású szerb alattvaló, intézkedés történt, hogy hatóságilag átszállítottassék Belgrádba. Az még csak megjárja, ha idegen ember vetekedik erre a piszkos kenyérre; — van ám mi köztünk is fájdalom, elég ilyen passagieur.

* Torontálmege területén 1872-ik évben a lefolyt ujonczoságnak következő lett az eredménye: Mind a három korosztályban összeirva volt 8300; ebből felszólamlás útján felszabadult 1511, távollévolók 1113. Fölvátozt: a) a közös hadsereghez 1151, b) póttartalékhoz 448, c) honvédséghez 778; ideiglenesen felmentett 2832, véglegesen töröltettek 241; felülvizsgálatra 212; kórházba küldettek 14.

* E napokban az erdőben többen balyu majálist rendeztek. Sok liba, csirke és kacsa adta meg életével az árát. — Hogy egy pár szem találkozott s egy pár sobaj ellebbent azt mondanunk sem kell? Különbön egyéb szerencsétlenség nem történt. A mulatság igen kedélyesen folyt s mintegy 100 egryen volt jelen.

* Stratimirovics képviselő jelöltet e napokban vártak (a kik vártak) egy néhányan, hogy beszámoljon sáfarkodásáról. Nem tudni mi okból, de nem volt városunkban látható, alkalmasint jobbnak látta el sem jönni.

* (Mire jök a hirlapok.) Egy fiatal angol turista hitespárt Jeruzsálem közelében a rablók a szó szoros értelmében egészen kifosztották, és csak a „Times” egy példányát hagyták meg nekik. Minthogy a testökön volt ruhájukból sem maradt meg sokkal több a semminél, a férj a „Times” fölapjába burkolozott, s iró nejét pedig a mellékletbe polálta be s kész volt az ideiglenes öltözék, melyben egészen tisztességesen bevonulhattak a szent városba.

* A képviselő választás érdekében több helyütt tartanak értekezletek, de még nem jött létre megállapodás. — Bizony pedig már itt volna az ideje.

* (Le a chignonnal!) mert egy chignonban millió és millió gregarin élődik — a mint ezt bizonyos Lindemann nevű tudos fölfelezte. A tudos úr szerint ez állat bár kicsiny, de épen ezért veszedelmes; mivel belebukik a bőr lica-saiba, azok bedugulása pedig számtalan betegséggel válik okává.

* (Nagy jégverés) érte Erdély több vidékét Május 14-én. A jég pusztítása szokatlan nagymérvű volt. Néhol még másnap is vastagon állt a jég az országúton, így p. o. Válaszút és Jenő között. — Nagyobb mérvű károk voltak a napon Retellen, Bacán, a csicsóvidéki falvakban, K.-Lónán, Válaszúton és vidékén, N.-Enyeden, Csombordon, Bombáson, Buziás-Bocsárdon, Széplakon.

* A színészek a nemzeti színháznál a nagy láрма után még is megmaradnak, kivéve Molnárt, ki addó becsületeszavát megtartotta s néhány nap mulva meg fog válni az intézettől. A többi monsieur a közéletben is csak színész.

* Miletics a „Zastava”-ban a közös iskolák ellen izgat, mert az újvidéki katonai parancsnokság egy rendelete az elemi iskolákat községiékké akarja átalakítani. Csodáljuk, hogy a szerb agitátor, ki máskor mindig a demokraciát hordja ajkán, most épen egy demokraciás lépésnek akarja útját állni. Utóljára már a levegő sem fog neki nálunk tetszeni. — Bár csak elmenne levegőváltoztatás végett innen más hazába.

* (IX. Pius és az orosz czárt) látogatja meg közelébb Végshő Mihály nagyváradi lelkész. Különbön ő minden évben el szokott zarándokolni Rómába, a szent atyát meglátogatni s áldását kérni, megajándékozván ő szentségét néhány arannyal. Ez évben útját legközelebb kezdi meg s előbb Rómába megy, onnan pedig Oroszországba, a muszka czárhoz. Szerencsés utat kívánunk!

* T. barátunkat Pázmány Dénes a „Haladás” szerkesztőjét súlyos csapás érte egyetlen kis leányát Mariskát veszté el e napokban. Fogadjja sajnálatunk és részvétünk kifejezését.

* Ajánljuk a jelesen szerkesztett „Temesi lapokat” a t. közönség pártfogásába. Szerkesztője mindent elkövet, hogy lapját minél érdekesebbé tegye.

* Szombaton Junius 1-én Stojkovicz Janka zongoraművész nő hangversenyt rendez. A kisasszony Dreischock tanítványa s Liszt Ferencz kedvence. A program változatot és művelvezetést est ígérkezik a „műértő” közönségnek.

* A magyar bonne-képezde (király-utca 15.) megnyitása óta máris több oldalról kerestettet meg képzett bonneok iránt, mint a hány növendéke van jelenleg. Ez okból felhívják az intézet igazgatóit azon szegényebb sorsú szülőket, kik különben képzett leányaiknak biztos állomást akarnak szerezni, hogy azt az intézetnél bejelentsék. Magától értetk, hogy az intézet vezetői ajánlásokhoz megköveteljék, miszerint előbb legalább pár hónapot töltsenek az intézetben, a mely különben is az oktatást teljesen ingyen adja.

* (Hadi tudósítások.) Az „Agentie Stefani” szerint, mely az olasz lapokat a spanyol felkelésről szokta tudósítani, 4720 karlista esett el, 7580 megsebesült, 14.700 elfogatott, 35.000 letette a fegyvert, 9000 megsebesült; mindössze tehát 71.000 tétett harcoképtelenné. E számítás szerint tehát Carlos mindenesetre tekintélyes hadierő felett rendelkezhetett, pedig szártében azt híresztelték, hogy Serrano mindössze 15.000 emberrel működött ellene. A harcztéri tudósítások rendszeren ilyenek szoktak lenni. Így a majlandi ideiglenes kormány 48-ban a következő hirdetményt bocsátotta ki: 60.000 osztrák a varnegyszögbe vonult vissza; 400.000 pedig megsemmisítetett. Ez természetesen épen nem gátolta azt, hogy rövid idő mulva 80.000 osztrák ismét bevonuljon Mailandba és azt 11 évig tartsa megszállva.

VEGYES.

Párisi apróságok.

* A Vie parisienne egyik rovatában a modern jelszókat magyarázza. Innen vesszük át a következőket.

Forradalom. — Lázadás melyben részt vettünk.

Lázadás. — Forradalom, melyben nem vettünk részt.

Haladás. — Forradalom, melyben részt veendünk.

Café. — A forradalom politéchnikuma. Kokárda, zászló. — Rongyok, felöltött emberek számára. DON SPAVENTO.

* Daru-tól kérdezték, miért mondott le londoni állomásáról.

— Hát hogy maradhattam volna, midőn Thiers úr három hó óta sürgetett a Bien public, Siecle és National által, adjam be lemondásomat.

TÖRVÉNYTEREM.

A n.-kikindai e. f. kir. törvényszéknél előadandó ügyek jegyzéke.

Polgári tanács.

Előadó: TANAZEVITS.

1311. sz. polg. 1872. — Ubavitj Zsivka szül. Relyin felperesnök Badryicza Palcsika s társai ellen, 1/3 urb. telek tulajdonába való átadása iránti pere.

1617. sz. polg. 1872. — Özv. Joannovits Jefeáné, Csipcsity Szavetanak, Joannovits Kozta ellen, özvegyi jog érvényesítése iránti pere.

1634. sz. polg. 1872. — Mathein Miliza férj. Kantarov és társának, Mathein Mladen és társai ellen, szerződés érvénytelenítése iránti pere.

1724. sz. polg. 1872. — Özv. Szivcevsz Sztanának, Szivcevsz Szava és társai ellen végrendelet félretele iránti pere.

169. sz. k. l. — Szaravolyacz Kariton és társainak, Csolak Tima által képviselt Basahid községe ellen, 3000 ft. iránti pere.

167. sz. t. m. i. — Balla Pál és társának, Szivcevsz Obrád és társai ellen, 1/3 urb. föld birtoka és haszonvétele iránti pere.

1761. sz. polg. 1872. — Braun szül. Véber előbb özv. Villvohl Marianak, Fuchs Miklós és társai ellen, életjáradék iránti pere.

Előadó: SZABOVLYEVITS.

1633. sz. polg. 1872. — Büchler Jakab — Guba János elleni 700 ft. és jár. iránti pere.

1679. sz. polg. 1872. — Popezko Szovra, Romakov Chariton és társai ellen, 1/3 urb. telek két harmadrésze és jár. iránti pere.

1725. sz. polg. 1872. — Beslin Zoria, Berbakov Dána elleni 679 ft. 32 kr. és jár. iránti pere.

Fenyítő tanács.

Az 1872. évi Május 27., 28., 31. és Junius 3., és 4-én.

Előadó: GESZTESSY.

88. sz. bf. 1872. — Sustrán Vikentia és társai, súlyos testi sértés.

188. sz. bf. 1872. — Bajkin Juon és társai, betörési lopás.

273. sz. bf. 1872. — Fanu Mihály, erőszakoskodás.

362. sz. bf. 1872. — Böhrner Péter, csalás.

399. sz. bf. 1872. — Kováts István, lopás.

Előadó: VLAHOVITS.

871. sz. bf. 1872. — Klein Antal, betörési lopás.

444. sz. bf. 1872. — Badricha Blagoje, lopás.

235. sz. bf. 1872. — Dragosko Juon, hamis járlat.

372. sz. bf. 1872. — Pap Antal és társai betörési lopás.

Polgári tanács.

(Útolagos.)

Előadó: JOANNOVITS.

746. sz. polg. 1872. — Biringer Antal és társai, Jankovits György és társai vagyonközösség megszüntetése iránti pere.

1969. sz. polg. 1872. — Ambrus Pál, Ambrus Illés és neje Borbála birtok átengedése és jár. iránti pere.

Kelt N.-Kikindán, 1872. évi Május 22-én.

KÖZGAZDASÁG.

Gazdatisztek egylete.

(Folytatás.)

Ily körülmény közt nem volt csoda, ha többen a tagok közül az 1850-ki gyűlésen azon szándékkal jelentek meg, hogy az egylet feloszlata iránt kérdést tegyenek.

Ezen szándékuk azonban a gyűlésileg kimondott 1-ső pont alatti határozattal választottat be, mely szerint ezen jétékony intézetet a tagok fenntartani akarják, sőt a következő évben határozatlan kimondatot, hogy az egylet feloszlata többé szóba sem jöhét.

E határozatok eredmény nélkül nem voltak, mert újabb tagok léptek az egyletbe; a tőkén rágódo férég pedig akként irtott ki, hogy az egylet szétszort tőkéje öszpontosítottván, annak együttes kezelése állapított meg.

Mi végből az 1854. évben véghez vitt általános liquidatio útján az egylet tőke állománya bár nem egészen tisztázott állapotban, de mégis öszpontosítva 1855. évben egy pénztárnok kezelése alá hozatot.

A liquidált tőke hogy nem volt tiszta állapotban kezelés alá bocsájtvá, mutajta az évenként kisebb nagyobb öszvegeknek mint behajthatlanoknak a tőkéből leiratása, sőt van még máig is több mint 1000 forintot tevő ily nemű tőkéje az egyletnek, mely a volt néhány kerületi pénztárnok kezelési maradványul mint behajthatlan leiratásra vár oly egyéneknek, kiknek vagy semmijük nincsen, vagy nem is léteznek a mennyében.

Ha tehát még a liquidált tőke is évi apálnak volt s máiglan is alveteve van; ehhez csatolva azt, hogy a segélyezendő száma évenként növekedvén, az 34-re emelkedett; végre leginkább azon szomorú körülménynek életbe lépése után, hogy a tagok nagy része visszaelt a 2-dik alapszabály kedvezményével, miszerint a tőkét részletekben is, de pontosan 6% kamat mellett lefizethetik, és e kedvezményt oda magyarázták, hogy sem tőkét vagy kamatot, de még évi pótlékokt sem fizettek, csoda-e, hogy az egylet alaptőkéje végoldásnak nem indult?

Itt idő szerinti rendben előállítani kellene az egyleti pénztárállomány öszvegeit évről évre 1855-től máig, de mert a számok hiteles feljegyzése csak is a számadásokból eszközölhető, ezek pedig rendelkezésem alatt sem állván, bár betekintése lehető, még is több időt igénylő, mintmelylyel jelenben rendelkezhetem; elég leszen itten annyirol emlékezni meg, hogy az egylet tőkeállománya 1855-től 1865. évi April 30-ig 23—28 ezer között ingadozott.

A folytonos ingadozása a tőkeállománynak szolgált indokul a bold. eml. elnök-igazgató úrnak azon elhatározására, hogy az egyleti tőke gyarapítására és megszilárdítására — köz-

vetlen szemé előtt tartván azt, — közvetlen czélszerű intézkedései által befolyjon.

Történt ez 1865. évi Május 1-én, a mely naptól fogva az egyleti tőkeállomány öszvegei felett hiteles kúforrásból merített tudomással bírván, azokat mint az újabb elnöki fáradozás eredményét ide vezethetem; mely szerint:

Bezárt számadás szerint állott tőkeállomány tisztán

1865. évi April 30-án. . . 27984 ft. 30 kr.

1866. " " " . . . 29046 ft. 57 kr.

1867. " " " . . . 30260 ft. 82 kr.

1868. " " " . . . 39727 ft. 41 kr.

(e két utóbbi évben a vásárolt értékpapírok után névleges tőke szaporulat tesz 9285 ft. 68 kr.)

Allott a tőkeállomány

1869. évi April 30-án . . . 40923 ft. 1 1/2 kr.

1870. " " " . . . 41022 ft. 37 1/2 kr.

1871. évben pedig . . . 42429 ft. 56 1/2 kr.

E számok megvizsgált számadási számok s valódiságáért az egyleti főkönyvek pontosan vezetett téleli kezeskednek.

Az egylet tőkeállománya tisztán így állván, nem érzem magamat hivatottnak itéletelt mondani a kezelés czélszerű vagy czélszerűtlensége felett, azt tenni azokra hagyván, kik elfogulatlan helyzetöknél fogva képesek, és tiszta akarattal bírnak is. Itt csak azt jegyzem meg, hogy ezen tőkében az adós tagok tartozási öszvege az 1870. April 30-án bezárt számadás nyomán 63 tagnál több-kevesebb mennyiségben 7399 ft. 13 1/2 kr. kkal befoglaltatik; és mivel ezen tartozási tőke nagy hátrányul szolgál az egyleti tőke még tetemesb gyarapodásának egy részt, más részt pedig a nyugdíjazott és nyugdíjazandók világos kárával türethetett továbbra is: az 1869. Május 30-án tartott egyleti gyűlés az alapszabályok 3. §-a annyi gyűlési határozatokkal szentesített rendeletnek szigorú végrehajtását határozta el, mely szerint a nem fizető tag az egyletből kitoröltetik, mennyiben félévi időköz alatt tartozását le nem rojva.

Erélyes végrehajtása e megállapodásnak a bold. emlékü elnök-igazgató úrnak közbeesett halála által ismét meggátoltatott daczára annak hogy az azonévi September 5-iki gyűlés által az előbbi fél évi határidő még fél évvel tovább meghosszabbított az adós tagokra nézve.

(Vége következik.)

Habár az üzlet menete az ünnepek után egyes iparágakban csökkenést mutat, a kereslet általában mégis kielégítő, s a megrendelések vidékről szaporán érkeznek. Az idényszerű üzletekben a kereslet részben még igen jó, részben nagyon is élenk és női divatkereskedésekben férfi és nő szabóknál a munka annyira fölszaporodott, hogy a szabószállókban foglalkozás nélkül segéd nem igen található, és az éjjeli dolgoztatás daczára hiány van munkásokban, annál inkább, mert a czéhrendszer megszüntetése a segédek önállóan folytatják az üzletet miért is a régiebb emberek nem kis mérvben tartóztatva vannak. Czépészeknél egy a megrendelési, mint a készáruüzlet csökkenést s munkás kezében nincs hiány. Kalaposok, keztűnyösök és paszományosoknál a darabonkinti üzlet némi hanyatlást mutat. Fényüzési czikkokban pangás van. Órasok, arany- és ezüstművesek, könyvkötők, diszmiárusok, aranyozók, esztorgályosoknál kevés munka van. Bognárok, nyergesek, kovácsok, mázolók, fényezők, kárpitosok, butor és építő asztalosok megrendelésekkel jól el vannak látva. Butorkereskedésekben a kereslet türethető, de csak a helybeli szükségletre szorítkozik. Építési üzletekben feszült tevékenység uralkodik és műszaki iparosok is erősen el vannak látva munkával. Az építési anyagok ára folyton igen magas, és különösen az építő fa ára főleg a garamvölgyi kincstári erdőknek az angol-magyarbank kezébe történt bérbe adása folytán szerfölött drága. Munkásokban az építkezés mellett még nincs hiány.

Színház és művészet.

—ss. Mult csütörtökön s hétfőn Brenner Jenny s Al. Paul a legkedveltebb operák hatosabb részeiből 2 vendégelőadást rendeztek. Az említett művészekhez kötött remény nem csalt. Brenner k. a. kellemes, erőteljes hanggal rendelkezik, iskolája művészi, coloraturája pedig meglepést szült; egész énekén azon báj ömlik el, melyet a valódi művelvezet nyújthat. Művészi képzettségét különösen a sevilai borbélyban, Proch variatióban és Ernani-ban tünteté ki. — Paul tenorja a legalsóbb helyzettől a magas c-ig megtartja teljét, tiszta, erőteljes s jól iskolázott, szivreható az elragadtatásig — Martha, Lucia s Il Trovatore részleteit a közönség viharos tapsal üdvözölte.

Kár, hogy közönségünk ily kevés műértelmet tanusitva, igen gyéren látogatta meg a muszák templomát. Műkedvelőinkre, kik közül többen közreműködtek, még mindig büszkék lehetünk.

Szerkesztői nyiltposta.

V. úrnak. Nálunk mindegy akár jobb-, akár baloldali a levelező, csak a közlembényben ne személyeskedjék, és ne fordítsen, mi szivesen felvesszük közlembényét. Mi függetlenek vagyunk, nem tartozunk tetteinkről senkinek sem számolni.

M. úrnak. Ne gondoljon vele, írja meg a mint történt. X. úrnak ugyan nem lesz inyére, de azal mi nem törődünk. — Azt mondja Ön: „hogy magasan hordja az illető fejét.” — Igazsága van, csak hogy a kalász is felfelé áll, a melyik úres.

K.-r-nak Temesvárott. Mi azt bizonyosan tudjuk, hogy a kérdéses czikk már fordításban is megjelent, ha jól emlékszünk Emich kiadásában 1868-ban.

H.-tyei úrnak. Innen a lap a kiadóhivatal által pontosan elküldetik. Alkalmasint a postán lesz a hiba.

R. úrnak Száracsán. A „Temesi lapok” előfizetése egész évre 12 ft. Megérdemli a pártolást.

NYILTTÉR.*)

Nagy-Beeskerek, 1872. Május 23-án.

Roszul esik magánpanaszszal habortanom a közfajdalom azon szomorú összhangját, mely balvégzetesen kimult alispánunk végpérezzeire, emlékére és porladó hamvaira gyászolva, és pártengesztelőleg borúl, de magán és tisztviselői szepőlten becsületemnek megóvása végett ezt tennem annál mulhatlanabb kötelességem, mennél nagyobb a veszteség, melynek elkerülését a rozszakaratu gyanu csakis mulasztásomon multnak hirtel.

Nemsokára bold. alispánunk temetése után, midőn a lesújtó meglepetés első izgalmai csilapalni kezdettek, figyelmeztetve lettem, miszerint a közönség között azon hir terjesztetik, miszerint: „a gyászos esemény elhárítása csak rajtam, és azon mult, hogy miután a megyei fő- és alispán urakat vitt négyes fogat első sárja kintott, én mint lóhátas a megyei in-surrecionalis lobogóval előlovagolván, a kiron-tott lovakat, habár ez módomban állott, meg nem ragadtam és fel nem tartoztattam.“

*) E rovat alatt közölt cikkekért csak a saját ha-tóság irányában vállal felelőséget a Szerk.

E rágalmi hirt eleintén mint csak mun-káitan hirkovácoktól származhatót indignációval, terjedtekor pedig azon szándékkal vettem, hogy tisztátalan forrását kipuhatolom, s a becsüle-temen rágódó férgel eljárásért kérdőre vo-nom Mellekesen megjegyezve hogy mintegy 50 lépésnyire elől lovagolván, az örmester reám kiállott, miszerint vigyázzak, nehogy a lovak köze kerüljek; mire lovamat félre ugra-tam — mert, ha lovamat egyenesen a meg-bokrosodott lovak felé fordítom, a kocsi ok-vellenül vagy ledöntik a töltésről — vagy pe-dig én jutok lovammal a kocsi alá, mire pedig a kocsi mellettem elhaladt, és én utána vág-tathattam volna, alig 20 lépésnyire a szeren-csélenség már megtörtént.

Nem régiben azonban megyénk szintén megsérült, de már üdülőben volt főispánja Ó méltóságánál levén, s vele beszélgetvén, be-lépett Mihalovits Miksa úr és szokásos pathosával közelegve, azon vádat dörgi felém, hogy: „lásd ez az úri ember, a ki itt ül, oka Prick halálának.“

Ezen teljesen indokolatlan és váratlan meg-támadástól — annál is inkább, mivel Mihalovits úr a szerencsétlenség helyén nem volt — meg-lepetve bár, de tekintve a helyet, melyen va-lék, s az egyén méltóságát, kibem a házi uron

külv a főispánt is tisztelém, visszafajtottam felindulásomat. Tudva azonban, hogy Mihalovits Miksa úr a megyei bizottmányának egyik tagja, s egyszersmind nagyhangu szóvivője is, mint megyei tisztviselő legegyszerűbb utnak tar-tottam azt, miszerint őt komolyan felhívjam, miként:

„Habár azzal, mit megyénk szolgálatában „eddigél tettem, valami nagy jót talán nem „is, — de rosztat legalább sohasem okoz-tam; — s ha Mihalovits Miksa úr azt hiszi, „hogy a kérdelt baleset bekövetkezében, vagy „el nem hárításában engem a mulasztásnak „csak legcsekélyebb terhe is sújt, úgy gya-„korolja azon jogát és teljesítse azon kötele-ségét, melyet megyei bizottmányi tagsága rá-„ruház, és sürgesse nekem mint megyei tiszt-„nek akár feyelemi, akár másnemű vizsgálat „alá helyzetésemet.“

Ezen itt leirt jelenet és nyilatkozatom té-tele óta több nap folytott el s ezek alatt gyü-lések is tartattak, s így Mihalovits Miksa úr-nak, ha komolyan gondolkodó ember volna, a minőnek eddigél tartani szerettem volna, elég ideje és alkalma, de kötelessége is lett volna felhívásomnak eleget tenni, annál inkább, mert megtámadását a megyének feje előtt intézte ellenem.

Miután azonban ő sem ezt nem tette, sem nyilatkozatát vissza nem vonta, ezt pedig a főispán úr szomszédos szobáiban időzött más tisztos egyéniségek is hallották, s az a közönség közé is kiszivárgott, kénytelen vagyok irányá-ban az eljárása és módora által leginkább megérdemelt bánásmódot követni, és a tisztelt közönség előtt nyíltan kimondani, miszerint:

Mihalovits Miksa

megyei bizottmányi tag úrnak fenntebb érintett kitétele és vádja legalább is agyrémszulte alap-talan koholmány, és rágalom! és ha őt azért szándékos rágalmazónak ezennel nem nyilváni-tom is, azonban mindenesetre oly emberként kell őt bemutatnom, ki minden tiszta és mély érzelmet nélkülözö keble szinlelt érzelmeinek, s álfajdalmának másként mint mások sértege-tésével kifejezést adni nem is tud, és a ki ezen kívül másokon indokolatlanul elkövetett bántalmait, sértéseit és végeit sem visszavonni, sem helyrehozni, sem végre igazolni s behi-zonyítani nem szokta!

E rám nézve kellemetlen, de kénytelen fellépésért Mihalovits Miksa úr a felelőség, mint ki a gyászhat helyett a boszu követ vette kezébe.

Molnár István,
csendőr-kapitány.

Arverési hirdetmény.

(3¹)

Torontálmegye részéről közhirrét tétetik, hogy: I. A megye cselédség számára f. 1872. évre szük-ségelt ruhaanyag, lábbeli, lószerek és fegyverzet nemei jelesen:

- 293 rőf barna komisz posztó.
 - 961¹/₂ rőf búza virágszímű komisz kék posztó.
 - 73³/₄ „ „ sötét szürke posztó.
 - 74¹/₄ „ „ vörös posztó.
 - 122 „ „ sárga flanel.
 - 1673 „ „ erős belés vászony.
 - 508 „ „ zwilich vászony.
 - 69¹/₂ „ „ kemény vászony.
 - 4¹/₈ „ „ sapkának való belés bőr.
 - 6043¹/₂ „ „ czitromsarga vastag zsinór (borítás).
 - 1930 darab „ „ gombhurók.
 - 61 „ „ rövid mentekötő.
 - 33 „ „ ukraini fekete báránypőr.
 - 28 „ „ erdélyi „ „
 - 53 „ „ erős fekete kecskebőr.
 - 34 „ „ napellenző (Schirm).
 - 34 „ „ állszij (Sturmband).
 - 34 „ „ rózsá (Rosen.)
 - 122¹/₂ „ „ tuccat olajbogyodát gomb sárgarézből.
 - 54¹/₂ „ „ gömbölyű nagy gomb rézből.
 - 198 „ „ kis „ „
 - 97¹/₂ „ „ rózsafarmájú kis „ „
- Szabó munka és pedig:
- 34 darab sapka, 46 darab köpenyeg.
 - 61 „ „ mente, 61 „ „ huszárka.
 - 71 „ „ áttilla, 113 „ „ blusz.
 - 218 „ „ magyar nadrág, 42 darab lovagló nadrág.
 - 4 „ „ pantalon és 132 darab mellény továbbá.
 - 11 darab kalpag medve bőrből disztiményvel.
 - 98 „ „ magyar nemez kalap.
 - 84 pár téli csizma bagaria bőrből.
 - 48 „ „ „ „ fenyőmázos bőrből.
 - 84 „ „ fejelés pintling bőrből.
 - 48 „ „ „ „ fenyőmázos „ (Wichsleder).
 - 4 darab lópokróc.
 - 4 „ „ magyar nyereg.
 - 4 „ „ kantár.
 - 4 „ „ zablá.
 - 4 „ „ kötőfék.
 - 4 „ „ karabélytartó-szij horoggal és
 - 4 „ „ tölténytáska szijastól.

II. A megye számára f. 1872. évre szükségelt tűzifa u. m. 135 öl gyertyán vagy cserfa.

III. A megye számára f. 1872. évi Junius 16-tól egész 1874. év December végeig szükségelt irodai tén-ta 850 itze jó gubacsból.

IV. A megye számára f. 1872. évi Junius 16-tól egész 1874. évi December végeig szükségelt világitási és tisztogatási szerek:

44 mázsa fehér 45 fokú amerikai petroleum.

762 darab nyírfa seprő.

V. A megye számára f. 1872. évi Junius 16-tól egész 1874. évi December végeig szükségelt könyvkötői munka teljesítésének: mely évenként 150 fnyi összegre rüg.

VI. A megye székház helységek ablakain valamint a petroleum-lámpák számára megkivántató henger üveg (Cylinder) f. 1872. évi Junius 16-tól egész 1874. évi December végeig szükségelt üveges munka teljesítésének és szállításának: melyek évenként 150 fnyi összegre rügnak.

VII. A megye székházban levő petroleum-lámpák szá-mára f. 1872. évi Junius 16-tól egész 1874. évi Decem-ber végeig megkivántató különbféle bádogos szükségletek: melyek évenként 50 fnyi összegre rügnak, — átengedése tekintetében f. é. Junius 12-én reggeli 9 órakor a megye székház nagy termében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók 10% bánatpénzzel ellátva azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy:

a) az I. alatt elisorolt cikkekelyek beszerzésére egyen-kint fog árlejtés tartatni, s az egyes rovatoknak ezután elérendő legcsekélyebb árai összevéve, az összes rovatok-ban elisorolt cikkekelyek beszerzésére ezeken egészbeni összege fog újból árlejtési kikialtási árul szolgálni, magá-tól értetődővén, hogy a mennyiben az összes cikkekelynek árlejtés alá ekkénti becsajításával az összes rovatokra nézve csekélyebb ár éretnek el, miután egyes rovatokra nézve tett ajánlati összegre nézve ez esetben az egyes vállalko-zónak az egyes rovatok befoglalt cikkekelyek előállítására tett ajánlataikból származó jogok és kötelességek önként elenyészetteknek tekintendők lesznek.

b) az írásbeli ajánlatok bánatpénzzel ellátva, az ár-lejtés megkezdése előtt nyujtandók be, az árlejtés befeje-zésével nyíltatnak ki, későbbben benyujtott ilyen ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

c) a vállalkozók kötelesek a cikkekelt azon minta szerint előállítani, melyet az árlejtési küldöttség a megyéhez nagy termében fog közszemlére kitenni.

Az árlejtési feltételek a szokott hivatalos órákban a megyei számvevői hivatalnál betekintheők.

Kelt N.-Beeskereken, 1872. évi Május 23-án.

Torontálmegye alispáni hivatala.

2949. szám.

Árlejtési hirdetmény.

(2¹)

Torontálmegye részéről közhirrét tétetik, hogy:

1) A N.-beeskerek—lázárföldi úton felépítendő ösze-sen 635 ft. 54 krral előirányozott dobogó (vizeresz).

2) Lázárföld—szárcsai úton felépítendő összesen 337 ft. 65 krral előirányozott dobogó.

3) A szárcsa—módosi úttól eltérő szécsányi ország-útban felépítendő összesen 1720 frt. 98 krral előirányozott egy új fahíd.

4) Ugyanazon útban Szécsán faluhoz legközelebb eső nagy eren felépítendő összesen 507 frral előirányozott új dobogó.

5) Szécsán—Bóka közt az ujjonon emelt töltésen fel-építendő összesen 507 frral előirányozott új dobogó.

6) Bóka—kanaki útban felépítendő összesen 3182 ft. 96 krral előirányozott egy új erős dobogó kettős zsilippel.

7) Ugyan a bóka—kanaki útban a kanyártól az első éren felépítendő összesen 507 frral előirányozott új dobogó.

8) A második éren ugyanazon útban felépítendő összesen 635 ft. 51 krral előirányozott új dobogó.

9) A harmadik éren a kanaki falu alatt felépítendő összesen 507 frral előirányozott új dobogó.

10) Kanak—hajdusiczai útban a neuzinai szállások felé felépítendő összesen 635 ft. 54 krral előirányozott új dobogó.

11) Hajdusiczai határban ugyan a verseczi ország-útban felépítendő összesen 635 ft. 54 krral előirányozott új dobogó.

12) Nagy-Beeskerekről a zsabylai révátjárathoz ve-zelő ország útban Szerb-Aradcz alatt felépítendő összesen 635 ft. 54 krral előirányozott új dobogó, és

13) A Kanak alatti Berzava csatornán fenálló ösze-sen 311 ft. 65 krral előirányozott hid kijavitása átengede-se tekintetében f. é. Junius 10-én reggeli 10 órakor a megye székház nagy termében árlejtés fog megtartatni, melyhez a vállalkozni kívánók 10% bánatpénzzel ellátva meghivatnak.

Az árlejtési feltételek a szokott hivatalos órákban a megyei számvevői hivatalnál betekintheők.

Kelt N.-Beeskereken, 1872. évi Május 15-én.

Torontálmegye alispáni hivatala.

1606. sz. 1872.

Arverési hirdetmény.

A nagy-beeskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhirrét tétetik, hogy a t.-becsei takarékpénztár végrehajtató részére 12000 ft. löke köve-telése és járuléki kielégítése végett Seybold Ferencz tör.-becsei lakos végrehajtást szenvedőtől lefoglalt és a t.-becsei 68. sz. tjkben tulajdonul felvett A I. 65. összeirási szám alatt körülirt s 30535 ftra becsült tiszpartii háznak fun-dussal, gőzmalommal, gőzgéppel s tartozókaival; továbbá ugyanott A II., III. 514—515. összeirási szám alatt felvett s 27983 ftra becsült egy emeletes háznak melléképületei-vel együtt bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a helyszínen illetőleg T.-Becse mezőváros község-házánál eszközölésére az első árverés határideje 1872. évi Junius 15-ik szükségességében 16-ik, a második pedig Augusztus 16-ik szükségességében 17-ik napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alúl el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzzel letenni a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árve-rési határnapok alatt az árverező bírónál megtekintheők. Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság szék-helyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésök végett helyben lakó megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelent-sék be; ellenkező esetben képviseltetésök végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a fenebb körülirt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot ér-

A torontálmegyei takaré- és hitelbank,

azelőtt: „Torontálmegyei takarékpénztár.“

igazgató választmányának tegnapi hozott határozata folytán, takarékpénztári könyvecské úgy mint betéti levél melletti betételek, a most amig alkalmazásban volt kamatláb és felmondási idők fenntartásával, ezentúl, nem mint eddig fél hónapról fél hónapra, hanem mindjárt a betétel napjától a kifizetés napjáig, kamatoztatnak és a betéti könyvecské és levelekért díjak nem számítottak.

Kelt Nagy-Beeskereken, 1872. évi Május 17-én.

Az igazgatóság.